

IN MEMORIAM

doc.dr.sc. Vesna Andrijević – Matovac

Doc.dr.sc. Vesna Andrijević – Matovac rođena je u Bosni i Hercegovini, osnovnu i srednju školu završila je u Zagrebu. Diplomirala je na Fakultetu za vanjsku trgovinu 1984. godine, magistrirala 1989. godine na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Godine 2003. obranila je doktorsku disertaciju pod naslovom „Model izvoza znanja i tehnologije“ na Ekonomskom fakultetu Zagreb.

Sveučilišnu karijeru počela je na našem Fakultetu 1997. godine, prvo kao vanjski suradnik, a od 1. rujna 1998. godine kao asistent na predmetu „Međunarodna ekonomija“. Prije dolaska na Fakultet, a odmah nakon završetka studija radila je kao nastavnik ekonomske grupe predmeta u Ekonomsko obrazovnom centru „Boris Kidrič“ Zagreb (1984.–1985.), nakon toga kao komercijalni referent u Ferimport–Trade, zastupstva (1985.–1989.), kao komercijalni referent u Voće Export–Import (1989. – 1993.), i kao stručni suradnik u odjelu razvoja u Plivi (1993. –1998.). Možemo reći da je Vesna imala obrazovanje, profesionalnu karijeru i iskustvo koje se samo može poželjeti za profesora.

Prelaskom na Fakultet, Vesna se posvetila znanstveno istraživačkom i nastavnom radu u području međunarodne ekonomije. Objavila je više znanstvenih i stručnih radova i 2006. godine dr.sc. Vesna Andrijević – Matovac izabrana je u znanstveno – nastavno zvanje docenta iz područja društvenih znanosti, polje ekonomije za predmet Međunarodna ekonomija.

Nažalost, s velikom tugom moramo se suočiti s istinom da nas je Vesna prerano napustila. Nije stigla biti izabrana u izvanrednog profesora, ali svi mi koji je poznajemo, možemo reći, ono što je puno važnije, a toga postajemo svjesniji u ovim i ovakvim trenucima, da je Vesna oduvijek bila izvanredan čovjek. Čovjek u punom smislu riječi. Čovjek za čovjeka. Uvijek skromna i vođena osjećajem odgovornosti. Njeno djelovanje uvijek je bilo usmjereno ka jednoj želji: da svoju snagu iskoristi na dobrobit onih s kojima je bila vezana.

Uvijek ste se mogli pouzdati u Vesnu. Često mi se činilo da ne razlikuje Fakultet i obitelj. Prema nama kolegama na Fakultetu, Vesna se odnosila kao prema članovima obitelji, puna razumijevanja, strpljenja, sklona opraštanju.

Uvijek je nalazila dodatnu energiju i vrijeme za pomoć i onda kada to nije trebala. Ljutnju, mržnju ili nešto slično niste mogli naći kod nje. Vesna je uvijek našla opravdanje za nečije nekorektno ponašanje prema njoj i bila je spremna odmah oprostiti.

Čini mi se da smo ponekad bili i nepravedni prema Vesni, pa ako jesmo i ako me sada čuje ja je molim da nam to oprostí ..

Studenti za nju nisu bili samo broj niti indeksa niti predmeta, nego prije svega ljudi. Sa studentima je živjela i proživljavala njihovo znanje i njihovo neznanje, njihovo dobro i manje dobro ponašanje. Veselila se kad su bili izvrsni, patila kad su bili loši, i tražila načina i ulagala dodatnu energiju i trud da budu bolji...

Vesna mi je oduvijek, još od studentskih dana, govorila da želi postati profesorica, da uči druge, da prenosi znanje na druge... Ona je tako govorila, ona je tako vjerojatno i mislila. Međutim, mislim da to nije bilo u potpunosti tako. Njezina želja, njezina životna misija je bila puno šira i puno veća, ona je željela pomagati ljudima, ne samo obitelji i prijateljima nego svim ljudima.

Ona svoj život nije živjela samo za sebe nego i za druge ...

To je pokazala i dokazala noseći se i boreći se s teretom vlastite bolesti osnivajući udruhu „Samo za nju“...

Vesna je otišla i svakom od nas ostavila nešto dobro i lijepo i da mi budemo bolji nego što smo bili...

Stari su se Grci tješili slijedećim riječima: „Koga bogovi vole, toga rano uzimaju k sebi“... Možda bi to mogla sad biti i mala utjeha za nas...

Neka je vječni mir i slava našoj Vesni Andrijević – Matovac

Prof. dr. sc. Ljubo Jurčić